

sede Vilkaarlighed. Det er meget muligt, at den meget ærede Minister har Ret i, at praktisk taget vil det ikke blive saa farligt, praktisk taget vil man blive nogenlunde enig om, hvad der er Fabrikker og hvad ikke, og endelig ville de Undtagelser, der komme til at ske fra Lovens Regler, ikke blive mange; men det er ikke Spørgsmaalet for mig. Spørgsmaalet er, om det er rigtigt fra vor Side her i dette Forhold at give Administrationen en saadan Magt og Myndighed; jeg betragter det ubetinget for at være u vigtigt, og saa kan jeg ikke negte, at mig rører det ikke, at den meget ærede Indenrigsminister talte om, at jeg vilde slaa Administrationen over Næsen. Dette vil jeg virkelig ikke gjøre, men jeg vil, at vi, i det Dieblis vi her give Love, skulle fastsætte faste, bestemte Regler for Administrationen, saaledes at denne ikke kan gribe mere ind, end Loven anser for absolut nødvendig i den individuelle Frihed og i den individuelle Nøvelse her i Landet. Det er det, jeg vil have, og jeg tror til Syvende og sidst, at dette er det rette Standpunkt at staa paa. Det er et mærkeligt Udtryk, den meget ærede Minister bruger — jeg har før hørt ham bruge det, og jeg tror forøvrigt ogsaa, at den ærede Ordfører ligeledes brugte det — at man ved at vedtage mit Vædringsforslag under Nr. 3 vilde legalisere Nattearbejde. Man skulde virkelig tro, at Nattearbejde nu var forbudt, naar der her tales om, at man ved en saadan Bestemmelse vil legalisere det; nei tværtimod, man vil indskrænke det ved en saadan Bestemmelse, men ikke gaa saa vidt, som den meget ærede Minister, at forbyde det. Ja, for den ærede Ministers Bedkommende kan man ikke engang sige, at han vil forbyde det, thi han vil holde det i sin Haand at uddele Undtagelsesbestemmelser til de Fabrikanter, der ville indgive deres underdanige Ansøgning derom. Hvad nu § 1 angaar, da vil jeg ikke paastaa, at den Affattelse, jeg har søgt at give den, er meget fuldkommen, men den har i alt Fald det Gode ved sig, at Slutningsbestemmelsen i den nuværende § 1, som gaar ud paa, at det overlades til Indenrigsministerens. Skjønt at afgjøre, om noget Arbeidssted falder ind under dette Tilfyn eller ikke, er gaet ud. Jeg kan derfor ikke tage dette Forslag tilbage, skjøndt jeg maa anerkende Nødtigheden af flere af de Bemærkninger, der ere gjorte imod, hvad jeg her har foreslaaet, men derimod tillader jeg mig at tage Vædringsforslagene under Nr. 6, 7 og 8 tilbage. Jeg betragter Vædringsforslaget under Nr. 7 som mindre væsentligt, og efter de Udtalelser, der ere fremkomne om Forslagene under Nr. 6 og 8, og saaledes som jeg tror, at Loven maa fortaas, tror jeg ogsaa, at Loven i saa Henseende ikke vil have saa uheldige Følger og være saa inquisitorisk, som jeg har befrygtet. Jeg tager altsaa disse tre Forslag tilbage, hvorved jeg saaledes frier det høie Thing fra dette Par Afstemninger.

Da Ingen optog de saaledes tilbagetagne Forslag under Nr. 6, 7 og 8, vare de bortfaldne.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot gjøre den korte Bemærkning ligesoverfor det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), at jeg, dersom han havde set sig i Stand til at give Regler i Loven, som overhovedet maatte erkendes for at være svarende til Forholdet, uden at Administrationens Medvirkning krævedes, ikke skulde have reist den allermindste Modstand imod, at dette skete. Forholdets Beskaffenhed medfører imidlertid netop, at det er umuligt at give saadanne Definitioner i Loven, at man overhovedet kan lade de almindelige Domstole afgjøre de af Forholdet flydende Spørgsmaal, og at det er ligesaa umuligt at give saa detaillerede Bestemmelser i Loven, at man ikke i dette Forhold ligesom i saa mange andre maa overlade Noget til administrativ Afgjørelse.

Tauber: Jeg vil tillade mig at opfordre det ærede Udvalgs Flertal til ikke at tage Vædringsforslaget under Nr. 6 tilbage, hvad den ærede Minister har opfordret det til. Efter mit Opfattelse vil der, hvis noget Saadant ikke bliver fastsat i Loven, i Virkeligheden aabnes en vis Fare for Vilkaarlighed, ikke fordi den meget ærede Minister vil øve nogen Vilkaarlighed, men fordi han vil blive nødt til i saa Henseende at rette sig efter Andres Indstillinger, paa hvilke han ikke kan fuldstændig stole, idet der sikkert vil blive vist Gunst i saadanne Tilfælde.

Ordføreren: Jeg skal overfor det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) bemærke, at hans kvindelige Læger have langtsaa været uden Talsmand i Udvalget; de have haft en meget ivrig Talsmand i det ærede Medlem for Næstved (S. Albrechtsen), en saa ivrig Talsmand, at det endog saa kostede Udvalget megen Møje at overbevise ham om, at kvindelige Læger ikke vilde vove op af Jorden, selv om man indsatte en Bestemmelse om, at de kunde udstede Attester, for hvilke de kunde faae 1 Mk. eller 24 Sk, men at, dersom overhovedet kvindelige Læger kom tilfode, skulde vi ikke have Noget imod at give en Forkrift, dersom det behøvedes, om, at de maatte udøve den samme Virksomhed som de øvrige Læger. Det tror jeg for Øvrigt vilde følge af sig selv. Jeg har for Øvrigt ikke videre Bemærkninger at gjøre. Jeg skal kun gjøre en lille Bemærkning overfor det ærede Medlem for Slagelse (Tauber), der jo synes at sætte en ikke ringe Pris paa, at Vædringsforslaget under Nr. 1 vedtages. Naar nemlig det ærede Medlem fandt det urimeligt, at enhver mindre Haandværker, der kaldte sig Fabrikant, derfor skulde komme ind under Loven, saa skal jeg dertil svare, at de kunne lade